

[Thestrup.]

videdes nedad, er der i Kriselovgivningene en Tendens til at binde Domstolene til bestemte Straffe, gennemgaaende af betydelig Strenghed. Det er en uheldig Udvikling. Hvis en Lov kun kan administreres ved Hjælp af haarde Straffe for smaa Overtrædelser, er det i alt Fald ikke trængt ind i Menigmands Bevidsthed, at Loven er rigtig og rimelig.

Kirsten Gloerfelt-Tarp: Paa mit Partis Vegne kan jeg give Tilslutning til den af Ministeren foreslaaede Forlængelse af Lejeloven og Tilslutning til, at man afventer de nu nedsatte Embedsmandsudvalgs Arbejde, inden man tager Spørgsmaalet om videregaaende Ændringer op. Hvad angaar Boliganvisningslovsforslaget kan jeg tiltræde Forlængelsen, men om det skal være paa et eller to Aar, er jeg ikke helt klar over; det kan vi se nærmere paa i Udvalget.

I øvrigt skal jeg, idet jeg mindes, at Folketingets højtærede Formand for nogen Tid siden, da han steg ned fra sit høje Sæde og tog Plads paa denne Talerstol, mindede os om, at det ikke var Meningen ved første Behandling at gaa i Enkeltheder med Hensyn til Lovforslagets Paragraffer, ikke gaa ind paa de enkelte Bestemmelser, men i Anledning af en Bemærkning af det ærede Medlem Hr. Elgaard om Bytning af Lejligheder og den derom foreslaaede Ændring vil jeg sige, at jeg har opfattet den foreslaaede Ændring paa den Maade, at den eneste Forandring er, at Boligudvalget skal godkende Bytningen, men at Betingelserne for Bytning er ganske de samme, som blev vedtaget i Fjor, og det vil jeg gerne have bekræftet af den højtærede Minister.

I øvrigt kan jeg ikke tale imod, at man tager Spørgsmaalet om visse Ændringer op nu, idet jeg selv har Forslag om en Ændring, som den højtærede Minister ikke har indsat i sit Lovforslag. Denne Ændring, som jeg mener er paakrævet, naar man har Boliganvisningsloven til Behandling, angaar Lovens § 12, 3die Stykke, hvori der er en Bestemmelse om, at Reglerne ikke finder Anvendelse paa Beboelseslejligheder, der anvendes som private Tjenesteboliger. En Virksomheds Arbejderboliger bør ind under de samme Regler som Tjenesteboliger, paa samme Maade som Lejelovens § 56, 1ste Stykke, Nr. 3, bestemmer, at Lejligheder, der er lejet af Arbejdere eller Funktionærer, kan opsiges.

Ragnhild Andersen: Jeg maa for det første paa mit Partis Vegne beklage de

Synspunkter, der er kommet til Orde fra de forskellige Ordførere: at de er tilfredse med at afvente en virkelig gennemgribende Revision af denne Lejelovgivning, som er saa betydningsfuld for Flertallet af vort Lands Befolkning. Jeg beklager dog mest, at den højtærede Minister ikke rækker videre, end han gør, med sine Lovforslag. Man bør sikkert ikke se bort fra, at det, da vi for nogle Maaneder siden fik et særligt Ministerium for Boligvæsen, og da den højtærede Minister traadte til, vakte Forhaabninger i Befolkningen om en virkelig effektiv Indgriben i det store Spørgsmaal paa Boligomraadet. Disse Forhandlinger er ikke tilfredsstillende ved de foreliggende Lovforslag. Den højtærede Minister afviste det af vort Parti stillede Forslag om Ændringer i og Tilføjelse til Lov om Leje med den Begrundelse, at vi maatte afvente Resultatet af Arbejdet i de to Embedsmandsudvalg, som den højtærede Minister lige har nedsat, efter at han havde opløst Indenrigsministeriets Udvalg af 1946. Den højtærede Minister mente, at det ikke nu vilde være muligt at foretage væsentlige Ændringer, hvad enten det drejer sig om den permanente eller den midlertidige Lejelovgivning. Jeg finder Ministerens Stilling i denne Sag meget ejendommelig. Den højtærede Minister henviste til det juridiske, der skal rettes i Loven, men det er ikke i denne Omgang det juridiske, vort Parti er ude efter. Jeg indrømmer, at der maa en Revision til, men det er de gennemgribende Foranstaltninger, Lejerne har Krav paa og forventer, som det for vort Parti drejer sig om.

Ved Fremsættelsen af Lovforslagene udtalte den højtærede Minister, at han ved sin Tiltræden fandt, at det burde overvejes, om Tiden ikke var inde til en dybtgaaende Revision af den ekstraordinære Huslejelovgivning. Jeg maa gøre den højtærede Minister bekendt med, at Erkendelsen af, at Lejeloven maa underkastes en almindelig Revision, er opstaaet betydelig før den Dato, da Boligministeriet saa Dagens Lys. Lejelovens Fader; det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard, gav allerede i Februar 1941 Udtryk for, at det for Huslejeloven af 1937 som en ny stor grundlæggende Lov maatte gælde, at nogle Aars Erfaring gennem Lovens Udførelse i det praktiske Liv vilde udpege Punkter, hvor Ændringer var ønskelige. Desværre var Krigstidens Indenrigsministre, det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen og det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen, ikke i større Udstrækning smittet af denne Opfattelse, og Lejerorganisationerne løb forgæves Indenrigsministeriet paa Dørene